

A lengyel részt választottam, amikor a meccseket kinéztem. Az ukrán házigazdáról olyanok a hírek, hogy mindenki úgy véli, jól tettem, hogy ide jöttem. Nem csak azért, mert ez is az Európai Unió része. De nézzük, miket is láttam ezidáig.

Az Eb velejárója az utazás

Lengyelországban nagyok a távolságok a rendező városok között. Minden fórumon azt ajánlják, használjuk a vonatot. Elsőre nem lehet eldönteni, hogy a viteldíjon kívül mi a különbség az Inter City és a gyorsvonat között. Előbbi majdnem kétszer annyiba kerül, de korántsem annyira gyors, mint társa. Ugyanazokon az állomásokon elidőz mindkettő. A személyvonatokon kívül a többiek kényelmesek, tiszták, nem késnek. A jegyárak alacsonyabbak, mint Romániában.

A tömegközlekedés minden városban jól átlátható, a stadionhoz, központhoz, szurkolói helyekhez vezető állomásokon önkéntesek adnak eligazítást. Figyelnek arra, hogy ne legyen túl nagy a tumultus, persze a meccsnapokon ez elkerülhetetlen.

A tehetősebbek repülőgéppel teszik meg a távokat. Ezeket nem teszteltem, csupán elmondások szerint tudom, hogy a központosítás itt is dívik. A helyi járatok Varsó, illetve Kijev érintésével haladnak tovább a városokhoz.

Sör, csajok, bulik

a kontinenstorna elengedhetetlen kellékei. Mindenhonnan folyik a sör. Kiapadhatatlanok a hordók. A lengyel sör jó. Van négy-öt meghatározó. A Żywiec, a Lech, a Tyskie mindenhol jelen van. Az élelmiszerüzletekben 3-4 lejért szerezhethjük be, a kocsmákban duplája. Egyébként az első terméket Magyarországra is exportálták a '80-as években. Egy táncospár van a címkéjén, így úgy terjedt el, mint a táncoló sör.

A lengyel csajok szépek. A helyiek ezzel dicsekszenek is. Sőt egyenesen kijelentik, hogy itt vannak a legszebbek. Ezzel nem is sokat vitatkozhatunk, de beletörődni sem fogunk. Szerintünk azért a székely csajok szemrevalóbbak.

Az Eb nem más, mint buli. Hajnalig tartó szurkolás. Ha a csapatod nyert, azért, ha nem, akkor azért. A szórakozóhelyek a meccsnapokon gyorsan megtelnek, a tömeg együtt ünnepel, nem számít, ki honnan jött. És az sem, mekkora pénzüsszeget bulizol el.

Stadionok, belépőjegyek

A négy lengyel stadionból egy volt készen, amikor elnyerték a rendezési jogot, a gdanskihoz így nem is kellett nagyon hozzányúljanak. Ennek környéke igazi építőtelep. A másik hármat – Poznańban, Wrocławban és Varsóban – ez után építették, vagy újítták fel. Jóra sikeredtek, a modern követelményeknek megfelelnek.

A fővárosit leszámítva mindhárom a központtól jó messzire található. Egy órát nyugodtan rá kell számolnunk, hogy eljussunk a kapukhoz.

Közlekedési rendőrök a stadion környékén, akiknek a neve oroszul is van, de a magyarban nem. Mindhol
Tíz méterenként rendőrök

Az orosz–lengyel balhé után – de azelőtt is – nem bíznak semmit sem a véletlenre a szervezők: megduplázták a rendfenntartók számát. A lengyel rendőr nem igazán beszél angolul. De elmutogatja, hogy merre van a stadion, vagy melyik buszra kell felülnöd, mosolygós, nem erőfitogtató. Viszont erélyesen lép fel, ha éppen rossz útvonalon akarsz bejutni a stadionba.

A meccsnapokon helikopterek köröznék a stadion környékén, járőröznek a rendőrök is. A szurkolók nem rossz gyerekek, persze van, aki a balhét keresi. Ezeket gyorsan lehűtik társaik vagy a rendfenntartók.

Árak, szállás, zloty

A lengyel hivatalos fizetőeszköz a zloty. Könnyű dolgunk van, erőssége megegyezik a lejével, így nem kell számolgatnunk, hogy mi mennyibe kerül hazai áron. Az utazások során láttam már olyan vendéglőt, amelyik azzal reklámozta magát, hogy az EURO 2012 alatt sem emelte az árait. Erről a helyiek tudnák megmondani, hogy helytálló-e. Ha üzletben vásárolunk, nem

annyira elvetemültek az árak.

A szállások ezzel szemben nagyon drágák. Az alsó szint 18-20 eurótól kezdődik egy éjszakára. Van, aki szerencsés: egy izraeli kolléga ötcsillagos szállodát foglalt még az érkezése idején 50 euróért. Az ukrán részen döbbenetes a drágaság, tízszeresére emelték a szállásdíjakat.

A lengyelek átlagfizetése 1200 złoty: ha nem is sokat, de szakadt, kéregető embereket látni lehet a vonatállomások környékén vagy a tömegközlekedési eszközökön.

Mi lesz az Eb után?

Ezt a kérdést tettem fel az egyik lengyel kollégának. Ő örült, hogy megkapták a rendezési jogot, szerinte az ország sokat változott az elmúlt két-három évben. Ami ezek után marad, az csak jó lehet.

„A stadionok lelátóit féltő, hogy nem lehet majd megtölteni a klubcsapatok meccseire. De jó, hogy megvannak. A népnek is jót tett, hogy ennyi ember érkezett, belekóstolhattak a többszínűségbe. Sokan nem tudták, hogy hol van például Románia. Ha nincs is kinn a csapatotok, biztos vagyok benne, hogy ezek után többen fogják tudni. Bízom, hogy jó irányba haladunk” – mondta.

Összességében mi is ezt tapasztaltuk. Ha nem is zökkenőmentes minden, de az ember eljut a

helyszínekre. A lengyelek segítőkészek, mosolygósak, a fiatalok beszélnek angolul, az idősebbek pedig törekednek arra, hogy ne maradjunk információ nélkül.

Creating history together – ez az UEFA mottója az ukrán-lengyel közös rendezésű Európa-bajnokságon. A történelmet valóban együtt alkotjuk. Úgy, hogy mindennek központja a labdarúgás.

